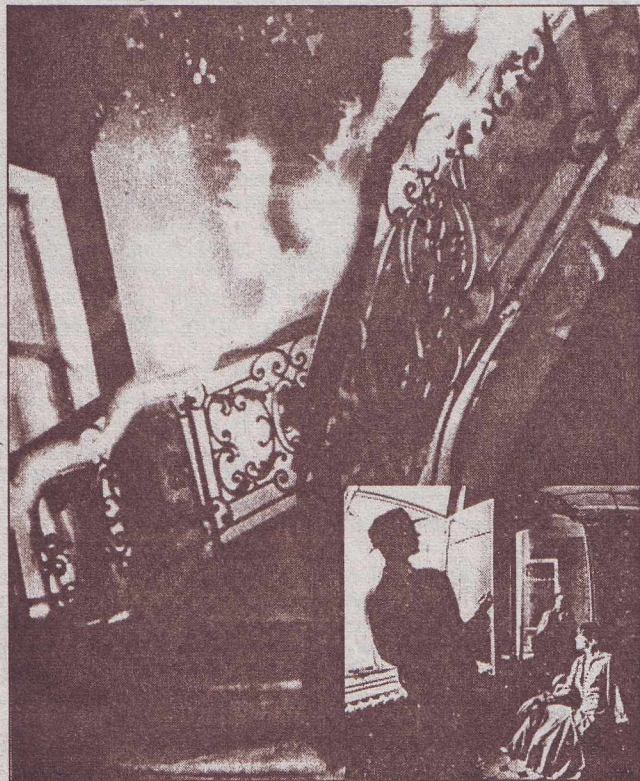

----- Хочете - вірте, хочете - ні -----
**ПРИМАРИ ПАЛАЦУ
 НЕ ПОКИДАЮТЬ**

**Вони досі снують темними
 закутками графського маєтку**

Палац графа Ходкевича у Млинові - одне з місць, яке має історичну і соціальну цінність. До нього завжди виявляли і виявляють ціка-

вість не тільки історики, дослідники минулого, але і люди без дипломів, наукових знань. Бути в Млинові і не бачити графський має-

ток - все одно, що бути в Римі і не бачити Папи Римського. Принаймні, так вважає чимало млинівчан.

Науковці залишили кваліфіковані і різнобічні описи графського маєтку, родоводу Ходкевичів та осіб, причетних до цієї сім'ї. А нещодавно працівники Млинівського краєзнавчого музею поділилися ще однією сторінкою історії, причетної до Ходкевичів, - оповідками про привиди цієї споруди...

Кілька років тому реставратори ремонтували приміщення музею - колишньої так званої «офіцини». Зазвичай, вони тут і жили. Якось ввечері один з них зачитався. Раптом почув, як хтось начебто піднявся сходами на другий поверх, підійшов до дверей. А згодом двері проскрипіли, наче ними хтось хитав. Коли читач відвів погляд від книги, то побачив, що двері зачинені, як і раніше, а всі його колеги тихо-мирно сплять. А потім «гість» направився у зворотний шлях. Принаймні, чулися його кроки. Були підняті по тривозі інші реставратори. Обшукали всі закутки приміщення, але нічого не знайшли. Щоправда, вранці не стало світла - хтось вимкнув рубильник.

Іншого разу столяри ремонтували дах музею - «офіцини». І якась невидима сила включила умивальник - про це сповістив шум води. Звичайно, можна було припустити, що кран був зіпсований. Але кран виявився справний. Цікаво, що кран самостійно включився кілька вечорів.

Або ще така історія. Якось взимку дві працівниці музею засиділися допізна. Власне, не так була пізня година, як було темно, бо взимку, звісно, день короткий. Жінки уважно читали свіжу пресу. Двері в коридор були відкриті. Враз у темному коридорі почулася чиясь хода. Неначе хтось ішов з ціпком, на кінці якого - металевий наконечник. Згодом цокіт віддався з коридору до сходів, а звідти десь зник. Як не шукали працівники бодай якоїсь зачіпки, нічого не знайшли. Лише добряче злякалися.

Відомо, що краєзнавчий музей відкрив двері перед відвідувачами у 1978 році. До цього працівники музею займали одну кімнату, вікна якої виходили на старий гуртожиток. У цій кімнаті біля каміна на стіні була тріщина. І не проста тріщина, бо конфігурація її нагадувала зображення графині: голова, зачіска, бюст, талія, широке плаття. Реставратори заштукатурили це місце. Однак згодом на тому ж місці знову виникла тріщина. Щоправда, обриси її не чіткі.

А колишня млинівчанка Ірена Малінська (Шмідт), яка нині мешкає в Чехії,

розповідала, що в 30-х роках у Млинові проживав авіамеханік, який обслуговував літак Ходкевичів. У нього була племінниця, яка ходила в один клас з Іреною. Одного разу дівчина не прийшла у школу, тому Ірена вирішила відвідати однокласницю. Та племінниця авіамеханіка не хворіла, а призналася, що цілу ніч уся сім'я не спала, бо по палацу бродив привид графині із відтятою головою, яка трималася на волоссі. Фахівці пояснюють цей феномен тим, що одна з жінок роду Ходкевичів брала участь у Французькій революції 1871 року і була страчена - їй відрубали голову.

Відомо, що в графському маєтку було 15 приміщень. Вони з'єднувалися між собою підземними переходами. А від палацу до костелу (де колишній кінотеатр «Жовтень») перехід проходив під річкою. Внизу під костелом було поховання Ходкевичів. Втім, ота підземна царица графського маєтку мало вивчена - входи у підземелля замуровані і, можливо, колись і до них доберуться дослідники. Але у деяких місцях на території колишнього маєтку відчувається підземельна порожнина. Можливо, якраз звідти навідуються «барабашки», щоб зайвий раз нагадати сучасникам про таємниці графського замку. Вони чекають свого оприлюднення, нагадують сучасникам про себе із глибини віків.

Віталій ТАРАСЮК.